

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — GM κατά Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorelhárítási Központ

(Υπόθεση C-159/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης – Οδηγία 2011/95/ΕΕ – Κανόνες σχετικά με τις προϋποθέσεις χορήγησης του καθεστώτος του πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας – Ανάκληση του καθεστώτος – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας – Κίνδυνος για την εθνική ασφάλεια – Γνωμοδότηση ειδικής αρχής – Πρόσβαση στον φάκελο)

(2022/C 424/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: GM

Καθών: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorelhárítási Központ

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 45, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής και υπό το πρίσμα της γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης σχετικά με το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως καθώς και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι, όταν απόφαση περί απορρίψεως αιτήσεως διεθνούς προστασίας ή περί ανακλήσεως του καθεστώτος διεθνούς προστασίας στηρίζεται σε πληροφορίες των οποίων η δημοσιοποίηση ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια του οικείου κράτους μέλους, ο ενδιαφερόμενος ή ο σύμβουλός του δύναται να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές μόνον αφού του λάβουν σχετική άδεια, δεν τους κοινοποιείται δε ούτε το ουσιώδες περιεχόμενο των λόγων επί των οποίων στηρίζονται οι αντίστοιχες αποφάσεις και δεν δύναται, εν πάση περιπτώσει, να χρησιμοποιήσουν στο πλαίσιο διοικητικής ή ένδικης διαδικασίας τις πληροφορίες στις οποίες μπόρεσαν να αποκτήσουν πρόσβαση.

- 2) Το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 10, παράγραφοι 2 και 3, το άρθρο 11, παράγραφος 2, καθώς και το άρθρο 45, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με το άρθρο 14, παράγραφος 4, στοιχείο α', και το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας,

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας η αποφαινόμενη αρχή υποχρεούται συστηματικώς, στην περίπτωση που όργανα επιφορτισμένα με εξειδικευμένα καθήκοντα συνδεόμενα με την εθνική ασφάλεια έχουν διαπιστώσει, με μη αιτιολογημένη γνωμοδότηση, ότι ένα πρόσωπο συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια, να αποκλείει το εν λόγω πρόσωπο από την επικουρική προστασία ή να ανακαλεί τη διεθνή προστασία που του είχε χορηγηθεί σε προγενέστερο χρόνο, στηριζόμενη στην ως άνω γνωμοδότηση.

3) Το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2011/95

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται στον αποκλεισμό αιτούντος από την επικουρική προστασία, βάσει της διατάξεως αυτής, λόγω ποινικής καταδίκης η οποία ήταν ήδη γνωστή στις αρμόδιες αρχές όταν αυτές αναγνώρισαν στον αιτούντα, κατόπιν προηγούμενης διαδικασίας, το καθεστώς του πρόσφυγα, το οποίο εν συνεχεία ανακάλεσαν.

(¹) EE C 228 της 14.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Las Palmas de Gran Canaria — (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] —
Zulima κατά Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

(Υπόθεση C-215/21) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Σύμβαση ανανεώσιμης πίστωσης – Καταχρηστικός χαρακτήρας της ρήτρας περί του επιτοκίου δανεισμού – Αγωγή καταναλωτή με αίτημα την αναγνώριση της ακυρότητας της σύμβασης αυτής – Εξωδικαστική ικανοποίηση των αξιώσεων του καταναλωτή αυτού – Έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο καταναλωτής – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Εθνική ρύθμιση η οποία δύναται να αποτρέψει τον καταναλωτή από την άσκηση των δικαιωμάτων που παρέχει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ)

(2022/C 424/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Las Palmas de Gran Canaria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Zulima

κατά

Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικότητας,

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας, στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας σχετικής με την αναγνώριση του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας που περιέχεται σε σύμβαση μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, ο καταναλωτής πρέπει, σε περίπτωση εξωδικαστικής ικανοποίησης των αξιώσεών του, να φέρει τα δικαστικά του έξοδα, υπό την προϋπόθεση ότι το επιληφθέν δικαστήριο λαμβάνει υποχρεωτικώς υπόψη την ενδεχόμενη κακή πίστη του επαγγελματία και, κατά περίπτωση, τον καταδικάζει στα έξοδα που αφορούν την ένδικη διαδικασία την οποία υποχρεώθηκε να κινηήσει ο καταναλωτής προκειμένου να ασκήσει τα δικαιώματά που του παρέχει η οδηγία 93/13.

(¹) EE C 320 της 9.8.2021.